

Pártiskolai évadnyitó Szegeden

A közelmúltban véget ért osztályvezetője mondott köztanulmányi időszak után hétfőn, tegnap délelőtti újabb hallgatócsoport kezdte meg munkáját Szegeden, az MSZMP Csongrád megyei Oktatási Igazgatóságának 5. hónapos pártiskoláján. Csaknem nyolcvan vettek részt a menytőn. Dr. Szilágyi Júlia igazgató és Szőgi Béla, a megyei pártbizottság

A csepeli kikötő rekordja

Tavaly — fennállásának 50. évében — lépte át először a 2 millió tonnás teljesítményt a csepeli kikötő. A további fejlesztési tervek elsősorban a nyíltrakodói és a konténeres tevékenységet tartják szem előtt. (MTI)

Önértékelés

Mindig zavarban vagyok, valahányszor olyan témám akad, amely nem köthető közvetlenül egy vagy több személyhez, lezárt eseményhez, földrajzi vagy munkahelyhez. Töprengök, mert könnyen rásütik az emberre a bélyeg: „moralizál”. Nem is lenne baj, ha nem gúnyolódó értelmében használnák a fogalmat, tudniillik úgy, hogy „már megint erkölcsi prédikációt tart...” A moralizálás ugyanis a szó eredeti értelmében azt jelenti, hogy valaki erkölcsi kérdésekkel foglalkozik. Ehhez pedig gyakran kényszerülök, kiváltképp, ha sok társadalmi tapasztalat halmozódik föl, s ha az álláspont nem egy, hanem számos — különböző munkaterületen dolgozó — ember véleményével egyezik.

E kissé kényszerű „mentegetőzés” után elárulhatom (hiszen a címben is lelepleztem már magam): az önértékelésről szeretnék beszélni. Azt hiszem, két okból is izgalmas lehet a téma. Egyrészt állandó és mélyreható önértékelés nélkül aligha fejlődhet a személyiség. Másrészt az önértékelés elég gyakran zsákkutcba viszi az egyént, ráadásul nem egyszer a hivatalos értékelés felületessége, vagy torzulása miatt. Nem hiszem, hogy túlságosan bonyolult ellentmondásról van szó. Az értékrend felborulása azonban megkereshető életet, szétzilálhatja közösségeket, vagy éppen kitérít a fejlődés útjára, s alkotó közösséggé formálhatja a munkahelyek különböző csoportjait. Kell, hogy mindenki tudja magáról: mennyit ér. Az ítélet helyesége azonban attól függ, hogy az ember mihez, kihez vagy kikhez viszonyítja önmagát.

Válasszunk egy általános alanyt — aki mögött természetesen rengeteg ember húzódik meg, s ezáltal teljesen mindegy, hogy a szereplőket bolli eladók, esztétikusoknak, orvosoknak vagy színészeknek nevezzük. Ismerek két embert, azonos beosztásban dolgoznak egy gyárban. Egyikük öreg róka már, évtizedes rutin, a másik sem kezdő. De felkészültebb, műveltebb; szabad idejében szakmai és politikai, szépirodalmi műveket lapozgat; érdekli a művészet, a világpolitika. Mindkettő hozzá tud szólni, vitatkozik, érdeklődik. Idősebb kollégája barátai társaságban, cséveggel tölti szívesebben az idejét, látóköré beszűkül, érdeklődése egyfajta. Mindkettő rendes, becsületes ember, tisztességesen dolgozik. Az idősebbnek feltűnt, hogy ifjú kollégája lassan megközelíti az ő bérét. Hogyhogy? És felháborodik? Miért kapott amaz 5 forint óraberemelés, amikor neki csak 2 forint jutott? A színvonalkülönbséget nem érzékel. Csak a munkahelyen eltöltött időt veszi alapul, s rossz úton járva, túlértékeli önmagát.

Keserves érzés lehet. Kulturáltabb életmóddal aligha jutott volna ide. Azt hiszem, nagy baj van azzal, aki saját maga előtt sem meri leleplezni önmagát.

Elképzelhető-e egyáltalán valóságos önértékelés? Azt hiszem, nagyon ritkán. Ehhez az kellene, hogy az egyént környezete is olyanok itélje meg, mint ő önmagát. Márpedig a munkahelyi igazságszolgáltatásról nehezen tudunk lemondani. És kevés az olyan munkahelyi vezető, aki büszkén kihúzza magát, ha egy beosztottja túlszárnyalja őt. Pedig saját eredményének is elkönyvelhetné. Az önérték az egyéniség pótolhatatlan „tartozéka”. De mindig és mindenkit tévútra vezet, ha máshoz, s nem a feladatok végrehajtásához, a munkához viszonyít. Mit jelentene a helyénvaló önértékelés? A harmonikus ember kibontakozását. Tudnom kell, mennyit érek, mire vagyok képes, de nem azért, hogy másokkal összevetsem képességeimet.

hanem azért, hogy magasabbra állíthassam a mércét önmagam előtt...

Túlértékeléshez vezethet persze az is, ha másokat rosszul értékelnek. Mondjuk, eltúlozzák erejüket, tompítják a hibát, melyet mások észrevesznek, sőt felnagyítanak. Összeütközések sorozata kezdődhet ebből, s nem lehet kétséges: gyakran a munkahelyi vezető a hibás. Aligha van olyan bonyolult gép vagy „szerkezet”, mint az ember. Vele bánni, hozzájárulni kiteljesedéséhez — mindennél felelősségteljesebb feladat.

De beszéljünk még az önértékelés változatairól. Bizonyára Önök is sok olyan emberrel találkozhatnak, akik aláértékelik önmagukat. Ne higgyék, hogy ez jó. Közöttük szerény, vagy túlzottan szerény embereket találunk, olyanokat is, akik nincsenek tisztában önmaguk értékeivel. De nem hiányoznak e sorból a számítók sem. Egy részük meg van győződve arról, hogy ha aláértékeli a képességeit, akkor kisebb követelményt állítanak elé. És nem kevés az alszerények száma sem, akik számításból „becsülik le” önmaguk tehetségét, azért, hogy mások túlértékeljék azt. Beszélhetünk a „második vonalban” dolgozó vezetőkről tipusáról. Közülük többen részben „tekintélytiszteltől”, részben azért értékelik túl nyilvánvalóan gyengébb adottságú vezetőjüket, hogy ők még jobb képességeiknek látszanak. Ravasz játék, meg kell hagyni. De mit segít az ügynek, és mit hoz az egyén számára?

Aggódva figyelem azokat az embereket, akik az önértékelés magas fokára jutottak: kiegyensúlyozottak, harmonikus életet élnek, önértékesek, mindig önmagukat adják, s hibáikat is képesek kijavítani. Miért féltem őket? Mert a többiek sandán tekintenek rájuk. Apróbb hibáikat felnagyítják, vagy éppen erőnyelvű tünnetek föl, s a torz tükrökben elbizonytalanítják őket. Vívódásuk nem egyszer kudarchoz vezet.

Az önértékelésről azonban nem lehet szólni úgy, hogy figyelmen kívül hagyjuk a munkahelyi értékelést. Ki értékeli? Ki mondja? Van-e tekintélye előttem, és alapja ahhoz, hogy megítéljen? A munkám minősége az alap, vagy az, hogy egyszer — talán igazságtalanul — visszaszolgáltam? És szerepet játszik-e az, hogy honnan indultam? Ismernek-e egyáltalán, hogy véleményem mondanak rólam? A hivatalos értékelés egybeesik-e azzal, amit ugyanaz a személy társaságban mondott rólam? Ezernyi kérdés sorolhatnék. Mindenki megkeresheti rájuk a választ. A kérdések felelősségére utalnak; a személyzeti munka felületesség esetén végzetes törést okozhat az ember életében.

Eljutottunk addig, hogy végül az értékelés biztonságáról, megbízhatóságáról ejtessünk szót (hiszen nélküle nem létezhet valóságos önértékelés). S ebben sohasem az egyént, mindig a közösséget kell a középpontba állítani. Egy ember — különböző fokon — mindig szubjektív. Több ember ítélete, melyre tekintése és közlése rendszert hitelesebb képet fest, s az egyén csak tisztá, torzításmentes tükrökből képes visszanezni önmagára, ellenőrizni önértékelésének mozzanatait. Ha igaz az — és miért nem volna igaz —, hogy a személyiség szerepe egyre nagyobb társadalmunkban, akkor a személyiség kibontakozásáért egyre nagyobb a felelősség a politikai, a gazdasági munkában, a munkahelyeken és iskolákban, az élet minden területén. A számítón hamis önértékelők törvényszerűen lelepleződnek. Az igazi értékek előtt azonban nem lehet akadály. Ezért „moralizáltam”.

LELE BÉLA

Megbízólevéllel Paksra

Az atomerőmű építését végző építőipar magaskolájának nevezik. Bizonyára így tartják ezt Paksra, ahol népgazdaságunk ötödik ötéves tervének legnagyobb beruházásába kezdtek esztendővel ezelőtt. Azóta már kinőttek a földből a monumentális létesítmények falai, s a tervek szerint az 1760 megawattos erőmű első blokkját a jövő év végén üzembe helyezik. A hazai viszonylatban egyedülálló építkezés sok jó szakembert igényel. A munkából természetesen a fiatalok is kivesszük a részüket. Hogy az elképzelések sikeresen megvalósuljanak és a nagy műgyomrában „fellobbanjon” az energiát adó atommáglya, a KISZ IX. kongresszusa „örökbe fogadta” a paksi beruházást. Az ifjúsági szövetség vállalta: amnyi és olyan képzettségű ifjú szakembert küld a helyszínre, amennyire és amilyenre szükség lesz ahhoz, hogy a létesítmény határidőre és kiváló minőségben elkészüljön.

A határozat 1976 tavaszán született. Hamarosan ifjúsági brigádok alakultak, majd a KISZ KB intéző bizottságának felhívására tavaly mun-

kába állt az első komplex különítmény, a százfőnyi építőbrigád. Tagjai egy évre szóló megbízólevéllel érkeztek Paksra. Az eddigi eredmények azt mutatják, a szervezők méltán számítottak a fiatalok lelkesedésére, szak tudására. A kedvező tapasztalatok alapján ezért az idén 200 főre bővítik a létszámot. Nemrég jelent meg az újabb felhívás, melyben a KISZ KB ács-állványozókat, vasbetonszerelőket, hegesztőket, szerkezetű lakatosokat, kőműveseket, kubikosokat, villanyszerelőket, gépkezelőket, művezetőket és mérnököket hív a nehéz, felelősségteljes, de gazdag szakmai tapasztalatokat és jó kereseti lehetőségeket kínáló munkára.

A jelentkezés feltételeiről Horváth András, a Csongrád megyei KISZ-bizottság munkatársa tájékoztat:

— A felhívásra jelentkezők közül a munkahelyi KISZ-szervezetek — a párt, szakszervezetek és gazdasági vezetőkkel történt előzetes egyeztetés alapján — jelölik ki a feladatok ellátására alkalmas fiatalokat. A szakmai igény ismert. A KISZ KB ifjúságmunkás osztálya felhívta a figyelmet arra, hogy a

mozgósításnál elsősorban a tanácsai vállalatoknál, a mezőgazdasági szervezetek építőreszeinél és az ipari szervezetekben dolgozó KISZ-eseket vegyük számba. A Csongrád megyeiekkel március elején Szegeden, a megyei KISZ-bizottságon fogjuk megbeszélni a részleteket, felvilágosítjuk őket a legapróbb tudnivalókról. A kiválasztottak március közepén kétnapos felkészítésre Paksra utaznak. A tényleges munka április másodikán kezdődik. Az építkezésen részt vevők KISZ-megbízólevelet kapnak, munkaviszonyuk továbbra is fennáll az eredeti munkáltatónál. Szakmai irányításukat a 22-es számú Állami Építőipari Vállalat látja el. A brigádtagok különféle kedvezményekben, szociális juttatásokban részesülnek, így például megérkezéskor háromezer forintot kapnak, utazási költségtérítésben. Elhelyezésük ifjúsági munkásszálláson lesz, művelődési és sportolási lehetőségeik biztosítottak, a brigádnak külön klubja működik.

Laczkó József az első kikötő iratkozott föl a jelentkezők listájára. Neki már tapasztalatai vannak az ilyen rendkívüli vállalkozásokról, hiszen két évig szibériai hidegben edződött a faipari kombinát építkezésén.

— Alig hat hónapja jöttem haza Uszty-Ilmszkból — mondja —, s most itt az alkalom újabb „kalandra”. Már amennyire kalandnak nevezhető a Paksra ránk váró munka. Nem félek a lehetetlentől, szeretem a nagy feladatokat. Tudom, ránk figyel az egész ország, nemcsak mi fogjuk látni munkánk eredményét. Asztalos vagyok a ZÖLDÉRT építőreszlegénél, a keresetem átlagosan 5300 forint. Paksra ennél is többre számítok. Igaz, 37 évemmel kinőttem már a klasszikus KISZ-korból, de a kedvem a régi.

Kovács Gábor, az Új Élet Tsz lakatos 24 éves fiatalember. Szaktudása alapján joggal számíthat rá, hogy bekerül a paksi KISZ-brigádba. — Még DÉLÉP-es koromból emlékszem — meséli —, milyen jó érzés egy igazán hatalmas építkezésen dolgozni. Részt vettem az újszegedi magasház és a szalmagyár klímatornyának építésében. A jelenlegi munkahelyemen sem sok a lakatos, de belátják, amit Paksra tanúlok, az a tévesnek is hasznára válik, ha visszajövök. Ezenkívül komolyan veszem, hogy a KISZ kongresszusi vállalásának teljesítése egyben az én kötelességem is.

Bóza Imre

Megemlékezés a KGST jubileumáról

Vezető propagandisták, pártiskolai tanszékvezetők, oktatók folytatták hétfőn, tegnap eszmecsere Szegeden, az MSZMP Csongrád megyei bizottsága Oktatási Igazgatóságán a KGST megalakulásának 30. évfordulója alkalmából. A szocialista or-

szágok sokoldalú fejlődésében alapvető jelentőségű gazdasági együttműködés eredményeiről, tapasztalatairól és jövő kilátásairól előadást tartott dr. Sas György, a Szakszervezetek Elméleti Kutatóintézetének igazgatóhelyettese.

Történelmi városközpont fölújítása

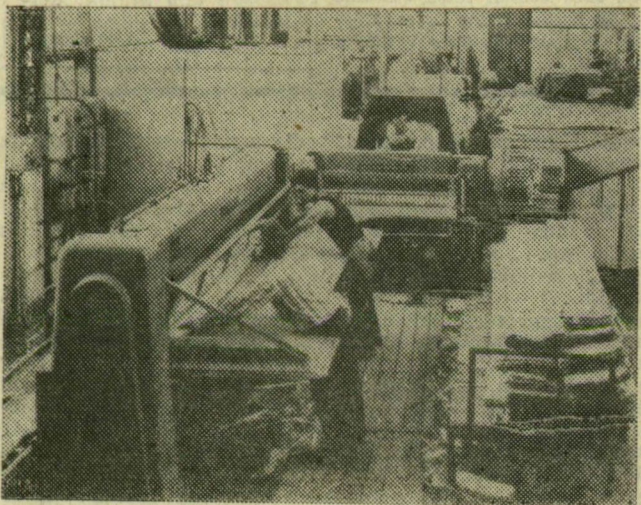
Az állami tulajdonban lévő házak több mint hetven százalékát újították fel eddig Sopron történelmi városközpontjában. Várhatóan 1985-ben látható majd teljes szépségében az egész rendbe hozott belváros. (MTI)

Tavaszcímzés a homokföldeken Szőlőmetszés és telepítés Forráskúton

Amíg a kötött talajokon a belvizek elvezetése ró be a talajba a hatóanyagot. Már a korai burgonyának is megkezdtek a vetőágykészítést. A tervek szerint — ha az időjárás is megengedi — e hónap derekán ki-munkák. A forráskúti Hatalas Tsz 250 hektárnyi szőlőültetvényein népes csapadékot szorgoskodnak, személynként naponta átlagosan több mint négyszáz méterre viszik majd csőtökét szabadítanak meg a felesleges vesszőktől. Közben befejezéshez közeledik 103 hektárnyi új telepítés, csupán kilenc hektár vár beültetésre. Szerveztrágya- és műtrágyaszóró berendezések járják a területet és egy száz lóerős lánctalpas traktor mélyforgatással dolgozza be a talajba a hatóanyagot. A korai burgonyának is megkezdtek a vetőágykészítést. A tervek szerint — ha az időjárás is megengedi — e hónap derekán kibontakozásáért egyre nagyobb a felelősség a politikai, a gazdasági munkában, a munkahelyeken és iskolákban, az élet minden területén. A számítón hamis önértékelők törvényszerűen lelepleződnek. Az igazi értékek előtt azonban nem lehet akadály. Ezért „moralizáltam”.

A Cremona-üzem

Országsszerte keresett áru a rétegelt falemez és a furnér. A Dél-alföldi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság falemezgyárában, a Cremona-üzemben hasítják, szárítják, osztályozzák a vékony furnérlemezeket.

Darabolják a dobszáritóból érkező furnérlelapokat

Somogyi Károlyné felvétele

Május 1. szocialista brigád tagjai osztályozzák, kötegelik az árut